

по юридически и фактически въпроси досежно тия членове, между Българското правителство и нѣкоя отъ Главнитѣ Съюзни и Сдружени Сили или пъкъ нѣкоя отъ Силитѣ, членове на Съвета на Обществото на Народитѣ — това различие ще се счита като споръ отъ международенъ характеръ, съобразно съ членъ 14 отъ Устава на Обществото на Народитѣ. Българското правителство приема, щото подобни спорове, при поискване отъ противната страна, да се отнасятъ до постоянния международенъ съдъ. Решението на този съдъ е безапелационно и има силата и действието на всѣко решение, произнесено съгласно чл. 13, отъ Устава.

ОТДѢЛЪ V.

Общи разпореджания.

Чл. 58.⁴⁶⁾ България се задължава да признае пълната сила на всички договори или спогодби, които Съюзни-

questions de droit ou de fait concernant ces articles, entre le Gouvernement bulgare et l'une quelconque des Principales Puissances alliées et associées ou toute autre Puissance Membre du Conseil de la Société des Nations, cette divergence sera considérée comme un différend ayant un caractère international selon les termes de l'article 14 du Pacte de la Société des Nations. Le Gouvernement bulgare agrée que tout différend de ce genre sera, si l'autre partie le demande, déféré à la Cour permanente de Justice internationale. La décision de la Cour permanente sera sans appel et aura la même force et valeur qu'une décision rendue en vertu de l'article 13 du Pacte.

SECTION V.

Dispositions générales.

Art. 58. La Bulgarie s'engage à reconnaître la pleine valeur de tous les Traités ou arrangements que les

blema delle minoranze въ списанието Nuova antologia бр. 1180 отъ 16. VII. 1925 год.; *Rothing H.* — статья въ *Revue internat. de la Croix Rouge* отъ III, 1922. *Schmidt E.* — *Wie können Nation. minderheiten geschützt werden?* — Berlin 1920; *Opet. O.* — *der Schutz der nationalen Minderheiten* — Berlin 1919 г.; *La Société des Nation et les minorités*, Genève 1923 — Edit. de S. de N.; *Kautsky K.* — *Nationalität und Internationalität*, *Ergänzungshefte für neue Zeit*. Stuttgart № 1—18. — I. 1908; *Вишнякъ, М. В.* Проблема правъ меньшинствъ въ сп. *Современныя Проблемы Сборникъ статей.* — Парижъ 1922. Гл. още дадената библиогр. на стр. 91.

⁴⁶⁾ Държавитѣ за които се говори въ горния текстъ сж ония, които се образуваха въ Балтийскитѣ области на Русия следъ революцията отъ 1917 г.: Финдландия, Естония, Латвия, Литва и Полша. Транскавказскитѣ: Азирбейджанъ, Армения, Грузия и пр. влѣзоха въ съюза на Съветскитѣ Федеративни Републики. Първитѣ съ редъ международни актове бидоха припознати почти отъ всички държави за независими, а Транскавказскитѣ — въ състава на Рускитѣ Съветски Федеративни Републики само отъ отдѣлни държави и подъ известни резерви.

Финдландия. Формално припозната за самостоятелна държава отъ Съветска Русия съ акта отъ 4. I. 1918 г. Презъ 1919 г. сжщата последователно е била припозната отъ 24 държави членове на Обществото на Народитѣ, а презъ 1920 г. сама е била приета за членъ на Обществото на Народитѣ. България още презъ 1918 г. считаше Финдландия за независима и сключи съ нея договоръ отъ 21 Май с. г. за миръ и приятелство (гл. Т. I-ви стр. 79).

Естония. Припозната въ настоящитѣ ѝ граници отъ Съветска Русия съ договора отъ 2. II. 1920 г. по късно *de facto* припозната отъ Велико-Британия, Франция, Италия, Япония, Полша, Белгия, Германия и пр. Презъ 1920 г. сама приета за членъ на Обществото на Народитѣ, а следъ това призната юридически отъ всички държави членове на Обществото на Народитѣ.